

برگه اطلاع‌رسانی بیماری لژیونلوزیس

لژیونلوزیس چیست؟

لژیونلوزیس یک بیماری است که عامل آن باکتری لژیونلا است. این بیماری دو نوع متفاوت دارد. بیماری لژیونر، نوع شدید این بیماری است که عامل ذات‌الریه است. تب پونتیاک در اثر همان باکتری ایجاد می‌شود ولی بیماری ملایم‌تر و بدون ذات‌الریه است. نام بیماری از گروهی از افراد حاضر در لژیون آمریکایی در فیلادلفیا در 1976 گرفته شده است که باعث شیوع ذات‌الریه شدند. اگرچه باکتری‌های لژیونلا در حدود سال 1976 بودند، دانشمندان هرگز نتوانسته‌اند این باکتری‌ها را در ریه‌های یک فرد بیمار قبل از این تاریخ پیدا کنند.

چه کسی به لژیونلوزیس مبتلا می‌شود؟

همه ممکن است به لژیونلوزیس مبتلا شوند، ولی در افراد سالمند (معمولاً 50 ساله یا بالاتر)، افراد سیگاری یا افرادی که در گذشته سیگار می‌کشیدند، افراد دارای بیماری زمینه‌ای ریه (مانند آمفیزم)، و افراد دارای سیستم ایمنی ضعیف، رایج‌تر و با شدت بیشتر همراه است. افراد سالم که با این باکتری‌ها تماس پیدا می‌کنند، ممکن است هیچ نشانه‌ای نداشته باشند یا بیماری را فقط به صورت خفیف تجربه کنند.

لژیونلوزیس چگونه منتشر می‌شود؟

باکتری‌های لژیونلا به صورت طبیعی در محیط زیست یافت می‌شوند و در آب گرم رشد می‌کنند، مانند آنهایی که در چشمه‌های تزئینی، ظرف‌های آب داغ، وان‌های آب چرخان، مخزن‌های آب داغ، و برج‌های خنک‌کننده سیستم‌های تهویه هوا یافت می‌شوند. واحدهای تهویه هوای خانگی و اتومبیل، برای خنک کردن هوا از آب استفاده نمی‌کنند، بنابراین خطر رشد لژیونلا در آنها وجود ندارد. باکتری‌ها زمانی وارد هوا می‌شوند که ذرات آب به صورت مه یا اسپری ایجاد می‌شوند (مثلاً با دستگاه‌هایی مانند سر دوش حمام یا وان آب چرخان). افراد در هوای مه‌دار که با باکتری‌ها آلوده شده است تنفس می‌کنند و سپس ممکن است بیمار شوند. به طور کلی، باکتری‌ها از شخص به شخص منتشر نمی‌شوند.

علائم لژیونلوزیس چیست؟

بیماری لژیونر ممکن است نشانه‌هایی مانند بیشتر انواع ذات‌الریه‌ها داشته باشد، بنابراین تشخیص آن در ابتدا ممکن است سخت باشد. علامت‌های بیماری ممکن است شامل تب بالا، لرزش، و سرفه باشند. بعضی افراد همچنین ممکن است دچار درد عضلات و سر درد شوند. ذات‌الریه ممکن است بسیار جدی باشد و حدود 1 نفر از 10 نفر مبتلا به بیماری لژیونر می‌میرد. نشانه‌های تب پونتیاک همچنین ممکن است شامل تب، سر درد، و درد عضلات باشند ولی با ذات‌الریه همراه نیست.

چه مدت پس از قرار گرفتن در معرض ویروس، نشانه‌ها ظاهر می‌شوند.

برای بیماری لژیونر، نشانه‌ها معمولاً 2-14 روز پس از قرار گرفتن در معرض باکتری ظاهر می‌شوند که به طور متوسط 6-5 روز است. برای تب پونتیاک، نشانه‌ها معمولاً 5-72 ساعت پس از قرار گرفتن در معرض باکتری ظاهر می‌شوند که به طور متوسط 24-48 ساعت است.

لژیونلوزیس چگونه تشخیص داده می‌شود؟

چند تست آزمایشگاهی برای تشخیص باکتری‌های لژیونلا در بدن قابل انجام هستند. رایج‌ترین تست، تست آنتی‌ژن ادرار است که باکتری‌ها را در یک نمونه ادرار تشخیص می‌دهد. اگر بیمار ذات‌الریه داشته باشد و تست آنتی‌ژن ادرار مثبت باشد، در این صورت بیمار دارای بیماری لژیونر در نظر گرفته می‌شود. بیماری همچنین ممکن است با کشت تشخیص داده شود، که در آن باکتری‌ها در آزمایشگاه از خلط یا ترشحات تنفسی دیگر (ریه) رشد می‌کنند. تست مولکولی (تشخیص PCR) نمونه‌های سیستم تنفسی نیز برای دسته‌بندی یک مورد لژیونلوزیس برای تحقیق سلامت عمومی استفاده می‌شود. سرانجام، نمونه‌های خون نیز که مدت کوتاهی پس از آغاز بیماری و دوباره چند هفته پس از بهبود بیماری گرفته می‌شوند، ممکن است برای انجام تشخیص استفاده شوند.

چه درمانی برای لژیونلوزیس وجود دارد؟

آنتی‌بیوتیک‌ها برای درمان بیماری لژیونر استفاده می‌شوند. بیماران دارای ذات‌الریه همچنین ممکن است به بستری شدن، اکسیژن و سایر مراقبت‌های درمانی نیاز داشته باشند. بیشتر بیماران دارای تب پونتیاک، پس از 5-2 روز بدون درمان خوب می‌شوند.

چگونه می‌توان از لژیونلوزیس جلوگیری کرد؟

واکسنی برای جلوگیری از لژیونلوزیس وجود ندارد. با نگهداری مناسب سیستم‌های آب که باکتری‌ها در آنها رشد می‌کنند (مثلاً سیستم‌های گرمایش، خنک‌کاری و لوله‌کشی)، می‌توان تعداد باکتری‌های لژیونلا را کاهش داد. برج‌های خنک‌کاری تجاری، زمانی که استفاده نمی‌شوند باید تخلیه شوند و به صورت متناوب تمیز شوند تا از ایجاد جرم و رسوب در آنها جلوگیری شود. مخازن آب داغ باید در دمای 140 درجه فارنهایت نگهداری شوند تا از رشد باکتری‌ها جلوگیری شود و دمای آب در شیر مخزن باید 122 درجه فارنهایت یا بالاتر باشد. اگر خطر تشکیل جرم، مخصوصاً برای کودکان، افراد سالمند، یا افراد معلول وجود داشته باشد، اقدامات محافظت از جرم باید استفاده شوند. افرادی که وان آب داغ و وان آب چرخان دارند، باید دستورات سازنده را درباره تمیزکاری و نگهداری آنها رعایت کنند تا آنها را تمیز و عاری از باکتری‌های لژیونلا نگه دارند. آب لوله‌کشی نباید در دستگاه‌های درمان سیستم تنفسی استفاده شود. همچنین، پرهیز از دخانیات می‌تواند خطر ابتلا به لژیونلوزیس را کاهش دهد.

چگونه می‌توانم معلومات بیشتری درباره لژیونلوزیس دریافت کنم؟

- اگر نگرانی‌هایی درباره لژیونلوزیس دارید، با ارائه‌کننده مراقبت سلامت خود تماس بگیرید.
- با اداره سلامت محل خود تماس بگیرید. فهرست ادارات سلامت محلی، در <http://www.vdh.virginia.gov/local-health-districts/> موجود است.
- به وبسایت مراکز کنترل و پیشگیری بیماری‌ها به آدرس <https://www.cdc.gov/legionella/index.html> مراجعه کنید.

اگوست 2023